

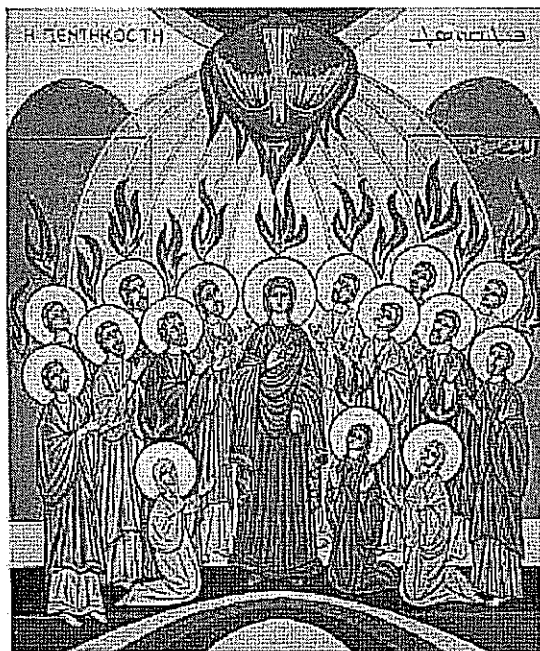
Kereső Szó

a rákosmenti evangélikusok értesítője

XV. évfolyam 32. szám

Erős vár a mi Istenünk!

A. D. 2010. május

Jövel, Szentlélek, alkotó,
Szívünkől száz szárnyon kitörve
Tagjaink jégburkát te törd le!

Franz Werfel imájának részlete

A negyven nap titkai

Húsvét után negyven nappal ünnepeljük Jézus mennybemenetelét. Erről az eseményről a Bibliában főleg Lukács számol be. Evangéliumának végén röviden, az Apostolok Cselekedeteiről írott könyvének elején pedig részletesen, az első tizenegy versben. Olvassuk is el figyelmesen, mert titkok mezejére lépünk itt.

Már Jézus húsvéti feltámadása sem érthető józan ésszel. Sokan ma is mesének tartják. De hitték, amíg valóságosan És hogyan? Zárt ajtó volt, aztán egyszer csak evett velük. Testi mint azelőtt, hiszen volt, őt egyhamar. Itt csődöt Az a negyven nap is számunkra.

időszakban Isten Jézus. Milyen jó is lenne talán amit később leírt János az tudjuk. Titok.

hiszen tanítványai sem meg nem jelent köztük. ellenére egyszer csak ott eltűnt. Közben együtt mivelta nem olyan volt, amikor föl sem ismerték mond a józan ész. Titok. nagyrészt rejtve marad Tanítványainak ebben az országa dolgairól beszélt tudnunk, hogy mit! Vagy Máté, Márk, Lukács és evangéliumokban? Nem

Azután érkezett a mennybemenetel napja, amikor Jézus búcsút vett tanítványaitól. Felvitetett - így olvassuk. Akkor talán valahol fent van a menny? Akik a földgolyó túlsó oldalán élnek – mondjuk Ausztráliában – azoknak a fent: nekünk lent. Csodálatos dolgokat tár fel az űrkutatás, de a mennyet nem találja. Persze hogy nem, mert a menny és a föld együtt van. Láthatatlanul körülvesz bennünket. De ha azt mondjuk, hogy Jézus átment a látható világból a láthatatlanba, a titok akkor is titok marad.

És még előttünk van a titkok mezejének másik fele, amelyről azt olvassuk, hogy Jézus úgy jön el, ahogyan a tanítványok fölmenni látták. De mikor? Jézus már előbb megmondta, hogy ezt senki nem tudhatja. (Máté 24,36) Hiába próbálták azóta is sokan és sokszor kiszámítani. Titok.

Hogy a világ és az emberiség sorsa hogyan alakul Jézus visszajöveteléig, arról Bibliánkból sok mindent megtudhatunk. Erről szól többek között Máté 24, 1-51; János 5, 19-30; 1 Korinthus 15, 12-56; 1 Thesszalónika 4, 13-18; 2 Thesszalónika 2, 1-12; 2 Péter 3, 1-13; Jelenések 20, 1-15. Megtudhatjuk például, hogy Jézus utolsó ítéletre történő dicsőséges visszajövele (Jelenések 1,7) előtt valamikor lesz egy nap, amikor Jézus a benne hívőket, a már elhunytakat az akkor élőkkel együtt magához ragadja a mennybe. Ezt

nevezi a Biblia (Jelenések 20,5) első feltámadásnak. Ennek örömeiben akar részesíteni minket a kegyelmes Isten.

Nem a titkok feszegetése a dolgunk, hagyjuk ezt a mindent megmagyarázni tudó, okoskodó, tévtanító szektáknak. A mi dolgunk az, hogy mint Isten megváltott gyermekei, Jézus hűséges követői, a bűn ellen harcolva, mások javát szolgálva, rendíthetetlen hittel várjuk Jézus visszajövetelét.

Marschalkó Gyula ny. lelkész

Pünkösöd ünnepére

„Nem hatalommal és nem erőszakkal, hanem az én lelkemmel! – mondja a Seregek Ura.”

(Zak 4,6)

Az emberiség története azzal kezdődött, hogy Ádámék szembeszálltak Istennel, megszegték akaratát. Majd – olvashatjuk a Szentírásban –, Káin megölte a testvérét, jött az özönvíz az emberek erőszakossága miatt, Ézsau és Jákób, majd József története. Azután Egyiptom, a kivonulás, a honfoglalás, a bírák, a királyok kora... azt látni, hogy az Ószövetségi időt végigkíséri a szerzés, a birtoklás vágya, és ennek érdekében a hatalom megszerzése és megtartása.

Így volt ez később is, minden történelmi korban. A világ, és sajnos az egyház történelmét is átszötte, átszővi az erőszak. És – fájdalom – így van ez a mi egyéni, mikró életünkben is: családi, munkahelyi és minden más közösségünkben megpróbáljuk vélt vagy valós hatalmunkat ki és felhasználni, kieroszakolva „érvényesíteni igazunkat”. Pedig az ember nem építheti fel így az életét. Még akkor sem, ha a mai „trend” éppenséggel arra buzdít, hogy mindenáron légy sikeres, valósítsd meg önmagad, akár másokra tekintet nélkül is.

Ezért szól a Seregek Urának – a Teremtő Istennek – igéje nemcsak Zerubbábelnek, a jeruzsálemi templom építőjének, hanem mindannyiunknak: „Nem hatalommal és nem erőszakkal, hanem az én lelkemmel!”.

Igen, Isten lelkével! Azzal a lélekkel, amellyel Jézus érkezett a világba. A szeretet, a türelem, a megbocsátás lelkével. Azzal a Lélekkel, akit a tanítványoknak ígért: „... kérem fogom az Atyát, és másik Pártfogót ad nektek, hogy veletek legyen mindörökké: az igazság Lelkét...” (Jn14,16).

És – tudjuk – a megígért Pártfogó, a Szentlélek azon az első pünkösdön megérkezett, és kitöltötte a tanítványokra. Megalakult az első gyülekezet,

Krisztus egyháza elindult immár kétezer esztendő útjára. Elindult: nem hatalommal és nem erőszakkal, hanem Isten lelkével! És a Szentlélek erőt adott az első keresztyéneknek a hitben való megálláshoz, vigaszt nyújtott a szenvedésben, pártfogolta őket. Így és ezért tudott az egyház megmaradni, növekedni, egyáltalán élni az őt körülvevő ellenséges világban is: mert Isten Szentlelke vele volt.

És – hála Istennek – Krisztus ígérete szerint a Szentlélek itt is maradt közöttünk. Szükségünk is van rá. Hiszen nélküle bizony nem tudnánk megmaradni hitünkben, emberi gyengeségeink, bűneink győznének felettünk: hatalomvágyunk, erőszakosságunk végérvényesen eluralkodna rajtunk.

Ezért adjuk oda, bízzuk magunkat a Szentlélekre: az ő vigasztaló, segítő, hitünket, életünket folyton újjáteremtő munkájára!

Hozzá imádkozzunk:

„Jövel Szentlélek Isten, tarts meg minket igédben; ne legyünk sötétségben, maradjunk meg igaz hitben! Szenteld meg szívünket, világosítsd elménket, hogy érthessük igédet, tanító mesterünket!” (EÉK 230 é.)

Wiszkidenszky András

Valóban nagy hét volt az idei Nagyhét

Régi – talán szlovák gyökerű – szokás honosítására történt idén kísérlet gyülekezetünkben. A Nagyhét minden napján tartottunk istentiszteletet. Hétfőn, kedden, szerdán és pénteken rendre Máté, Márk, Lukács és János írása szerinti evangéliumok passiótudósításait olvastuk, csütörtökön pedig az utolsó vacsorára, az Úrvacsora szerzésére emlékeztünk. Virágvasárnap, Nagypénteken és Húsvét mindkét napján a szokásos rend szerint délelőtti istentiszteletek is voltak.

Nem voltam egyedül a gyülekezetünkben, aki az összes alkalmon részt vett. Ha a nagyszombati Deák téri Bach János-passió előadást is beleszámítom, akkor a Nagyhét minden napján – párszor munkából rohanva, kicsit el is késve, – összesen nyolcszor voltam templomban. 8 igehirdetés részese voltam 6 igehirdető szolgálatával. A passióolvasások során a hasonló, de mégis más-más hangsúlyokkal megírt evangéliumi szövegek olyan régiókba vittek, amelyhez hasonlót ritkán tapasztaltam. A munkahelyi feszültségek talán csak fokozták a „mélység ünnepélyét” (Pilinszky). A monotonia helyett izgalom, a megszokás helyett megdöbbenés, a kényszer helyett vágyakozás jellemezte az alkalmakat, és a rájuk való készülést.

Tovább segítette az átélést, hogy az evangélium szövegrészletei között énekverseket énekeltünk. Ezek jól vezetik az ember gondolatait, segítik

abban, hogy átélje: a nagypénteki áldozatnak én is okozója vagyok. Krisztus váltsága értem is rendeltetett, áldozata számomra is egyetlen út. Az egyes estéken más-más részlet hasított belém: egyszer Pilátus bölcselkedőnek, vagy cinikusnak tűnő kérdései; máskor Júdás árulásának mozzanatai; megint máskor Péter tagadása szembesített azzal, hogy ezeken az egykori hús-vér szereplőkön keresztül mégiscsak rólam írtak az evangélisták. Mert mindezek én voltam, én vagyok. Ahogy 198-as énekünkben is áll: „Én, én okoztam minden szenvedésed. Bűneim vittek keresztfára téged.”

És ekkora teherrel való szembesülés után elhangzott az evangéliumok egyik legszemélyesebb mondata: „Ekkor megfordult az Úr, és rátekintett Péterre.” (Lk 22,61) És ez a tekintet mindennél többet jelent(ett).

Így, egy ilyen, egyre mélyebbre vivő sorozat után óriási magasság élményét adta a Húsvét Urával való találkozás. A prédikációs alapige szavaival ezt üzentek nekem is: „Halott voltam, de íme, élek örökkön-örökké, és nálam vannak a halál és a pokol kulcsai.” (Jel 1,18)

Gyülekeztünk alkalmain bűnbánatra hívó, a keresztre mutató, a húsvéti fényben fürösztő igehirdetés hangzik. Amíg így van, jó úton járunk. Adja az Úr, hogy minél többen meghallják ezt, minél többünkben ébredjen erre olthatatlan vágy. Mert nincs ezen kívül semmi lényeges!

Zászkaliczky Pál

Brunner Beatrix másodéves teológus-lelkész hallgató

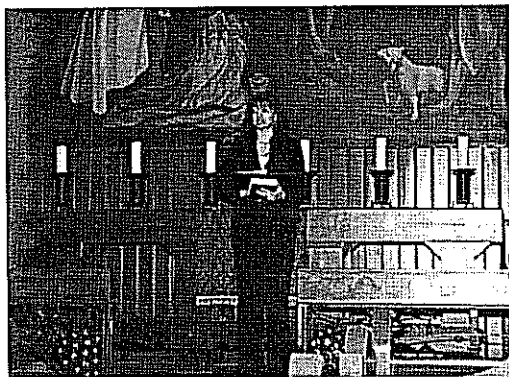
2010 Nagypéntekén a rákoskeresztúri templomban az igehirdetés szolgálatát Brunner Beatrix másodéves teológushallgató végezte. A gyülekezetünkben az Evangélikus Hittudományi Egyetemen Beatrix és Németh Gábor is a teológus-lelkész szakon folytatja tanulmányait. A Kereső Szó első alkalommal Brunner Beatrixet szólította meg.

Családja egyik ága generációk óta az evangélikus hitet követi. Mit jelent az Ön számára a családi háttér, az evangélikus tradíció? Választotta-e már korábban más is a családból a lelkészi hivatást?

Valóban, apai ágon a családban törzsgyökeres keresztúri evangélikusokat találunk. Édesanyám pedig, bár római katolikus, mégis a mi gyülekezetünkbe jár istentiszteletre. Jóllehet a családnak nem volt korábban olyan tagja, aki lelkész szeretett volna lenni, mégis sokat jelent a támogatásuk. Mindegyik családtagom örült, mikor megtudták, hogy lelkész szeretnék lenni, és azóta is segítenek ennek elérésében. Az evangélikus tradícióval kapcsolatban nem szeretnék belemenni teológiai fejtegetésekbe. Evangélikusnak lenni

számomra egyet jelent keresztyénnek lenni. Isten kegyelmét és szeretetét, Krisztus halálát és feltámadását hittel megragadni, és ezt az örömhírt – hivatástól függetlenül – továbbvinni másoknak.

Mikor döntött arról, hogy teológiai tanulmányokat szeretne folytatni, illetve hogy lelkész szeretne lenni?

Brunner Beatrix igehirdetés közben.

Ha felteszik nekem ezt a kérdést, mindig a 2007. év igéje jut eszembe: „Én újat cselekszem, most kezd kibontakozni, majd meglátjátok!” (Ézs 49,19) A döntésemet megelőzte 2 év „tapogatózás”. Így utólag visszanezve fogalmazódott meg bennem a rám ma is jellemző, mondat: semmi nem történik ok nélkül. Pironkodva emlékszem vissza, hogy konfirmációm előtt a saját ígémet felütésszerűen

választottam, mégis, már egy évvel később megmutatkozott, hogy ez nem volt véletlen: „Kezded legyen segítségemre, mert utasításaidat választottam.” (119. Zsoltár 173.) Konfirmációm után már foglalkoztatott a gondolat, hogy teológiára szeretnék jelentkezni, de akkor még, mint hittanár. Rá egy évre azonban volt egy hosszabb, betegséggel teli, nehéz időszakom, amiből Isten segítsége nélkül nem tudtam volna kikerülni. Mikor „felépültem” – szinte egyik napról a másikra –, és így megtapasztaltam Isten szeretetét és kegyelmét, eldöntöttem, hogy lelkész szeretnék lenni. Egy hosszas felkészülés után pedig – hiszem, hogy Isten akaratából – felvettek az egyetemre. És azóta is a szemem előtt lebeg az említett két íge. Ezek adnak reményt a nehéz, fárasztó időszakokban is. Tudva: Isten akarta, hogy így legyen, és valójában, talán nem is az én döntésem volt ez, hanem sokkal inkább az Ő válasza.

Melyek azok a területek a teológián belül, amik jobban érdeklik?

A Teológián több tárgy is van, amit nagyon szeretek. Maga a Gyakorlati Tanszék munkája különösen is érdekel. Az, hogy miként tudjuk megfogni az embereket, különösen a fiatalokat, akik még nem lelik helyüket a világban. Ehhez a tárgykörhöz kapcsolódik az a blokkszeminárium, amin az elmúlt

félévben részt vehettem: a missziológia. Úgy gondolom, hogy ez az a terület, ami, talán egész életemben, meg fogja határozni a hivatásomat, illetve az emberekhez való viszonyulásomat. Számomra az a néhány óra rendkívüli jelentőséggel bír. Emellett megemlíteném még a héber, a latin, illetve a „Shakespeare és Biblia” órákat, melyek egyaránt felejthetetlen élményt nyújtanak.

Egyetemi tanulmányai egész embert igényelnek. Teológus hallgatóként az ország több gyülekezetében szolgált már. Hogyan alakult kapcsolatba a rákoskeresztúri gyülekezettel?

Szupplikációim és számtalan elfoglaltságom ellenére, vagy épp mellette próbálom tartani a kapcsolatot a gyülekezettel. Továbbra is részt veszek az énekkar, illetve az ifjúság alkalmain, ha időm engedi. Valamint Rákoshegyen igyekszem jelen lenni az istentiszteleteken.

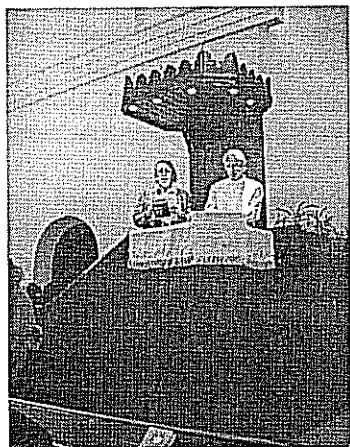
Fontos számomra, hogy ne veszítsem el a gyökereimet. Hiszen ennek a gyülekezetnek a tagjai, a hozzá fűződő emlékek is mind kedvesek számomra, és erőt adnak. És, habár nem-célom visszajönni a gyülekezetbe lelkészként, mégis szeretném, ha ez a kapcsolat sértetlen maradna. Egyik kedvenc dalom, így fogalmazza ezt meg: „bárhol is élsz, el ne felejtsd, hogy az út hol indult”. Így, ennek tudatában szeretnék továbbra is élni, és végezni a hivatásomat.

dr. Léránt István

A huszonhatodik esztendő

2009. június 29-én a noormarkkui templomban ünnepelte a Noormarkkui Evangélikus Egyházközség és magyarországi testvérgyülekezete, a Rákoskeresztúri Evangélikus Egyházközség utazó csoportja a testvér-gyülekezeti kapcsolatuk létrejöttének negyedszázados évfordulóját. A hálaadást követően a viszontlátás reményével léptünk ki a templomkapun, akkor nem is sejtve, hogy a 26. esztendőben a viszontlátás nem is lesz olyan egyszerű...

A tengerszint feletti 1666 méterre magasodó izlandi Eyjafjöll vulkán kitörésével nemcsak Európa közlekedését vitte káoszba, de sok álmatlan éjszakát szerzett az utazás finnországi és gyülekezetünkbeli szervezőinek is. Csak április 22-én lehettünk biztosak abban, hogy a finn testvéreinkkel a Helsikii-Vantaa repülőtérrel induló menetrendszerinti járat 2010. április 23-án sikeresen földet Ferihegyen.

Joutsenlahti Anssi, noormarkkui
lelkipásztor igehirdetése

Az érkezés napján este noormarkkui testvéreinket meglepetés koncert várta. A Művészetek Palotájában Mendelssohn és Richard Strauss zenéje mellett Sibelius III. szimfóniája és a Lemmikäinen „visszatérése” című Kalevala ihlette zenekari mű is felcsendült.

Április 24-én Magyarhon egykori királyi székhelyét, Székesfehérvárt látogattuk meg noormarkkui testvéreinkkel. Autóbuszunk először a Csúcsos-hegy aljához vitte a csoportot. 1990-ig e dombon egy szovjet tank állt, emlékeztetvén az 1945-ben itt folyó harcokra. A tank eltávolítását követően került fel ide a Rétfalvi Sándor által már 1972-ben elkészített Arany Bulla emlékmű, a hagyomány

szerint a Csúcsos-hegy volt az Arany Bulla 1222. esztendei kihirdetésének helyszíne.

A belvárosi séta első állomáshelye a kacsafertály árus Kati néni életnagyságú szobrának a megtekintése volt. A felsővárosban élő legendás asszonyág szobrát közadakozásból Kocsis Balázs szobrászművész készítette el. A szobrot a Műemlékvédelmi Hatóság ki akarta tiltani a patinás fehérvári utcából, azonban a város polgári közönsége ellenállt a szigorú hatóságnak, s a szobor ma látványosság a barokk pompázatú sétáló utcában.

Nagy hatást gyakorolt finnekre és magyarokra a ma Rómkertként ismert királyi Bazilika romjainak, és az egykori király síroknak a megtekintése. Solymár Eszter idegenvezető vezetésével finn testvéreink bepillanthattak Európa egyik legrégebbi államalakulata alapításának évtizedeibe, a Magyar Királyság első évszázadaiba.

Az ebédet követően utunk egy semmi mással össze nem téveszthető építészeti emlékhöz, a Bori várhoz vezetett. Késő délután érkeztünk meg az evangélikus templomba, ahol Bencze András lelkes munkatársaival köszöntötte utazócsoporthozunkat.

A rákoskeresztúri vasárnapi istentiszteleten Joutsenlahti Anssi, noormarkkui lelkipásztor hirdette Isten ígését, a tolmácsolás szolgálatát Csepregi Piroska látta el. Vendégeink finn egyházi énekek előadásával szolgáltak.

A Vigyázó Ferenc Művelődési Központban megtartott közös ünnepi ebéden a Pirkko Isosaari felügyelő és Helvi Walli városi tanácsos köszöntötte gyülekezetünket és nyújtotta át testvérgyülekezetünk ajándékát. Dr. Léránt

István felügyelő emlékezett vissza az elmúlt 25 évre, adott áttekintést a rákosmenti evangélikusságot 2010-ben foglalkoztató kérdésekről.

A finn-magyar cserekapcsolatok résztvevői vasárnap délután, az Erdős Renée Házban köszöntek el noormarkkui barátainktól, ahol a műsorban fellépett a keszthelyi Nagyváthy Táncegyüttes. Műsorukon az egykori Magyarország legjellegzetesebb táncai kerültek bemutatásra. Ezt követően a vendéglátó családok egyéni programokat szerveztek vendégeiknek.

Normarkkui testvéreink kedd hajnalban értek vissza otthonaikba. Már kedd reggel megérkeztek az első köszönő e-mailek, melyek szerint ugyan álmosan és fáradtan, de örömmel emlékeztek vissza az Magyarországon töltött napokra.

Raumai testvérgyülekezetünk 32 fős csoportja június 16 és 22. között vendégeskedik gyülekezetükben. Kérjük a finn-magyar kapcsolatok ápolásában korábban részt vett, a munkába bekapcsolódni kívánó testvéreinket, hogy csatlakozzanak programjainkhoz.

Dr. Léránt István felügyelő

Gazdasági tájékoztató

A 2009. évben a gyülekezeti tagoktól származó tervezett bevételek (járulék, adomány, persely, céladomány/pünkösdi borfélék) 9.000.000 Ft, a megvalósulás 8.440.090.- Ft volt.

A tervezett teljes bevétel 14.683.000 Ft volt, megvalósulás 15.087.894 Ft.

A tervezett összkiadás 16.245.000.-Ft. volt a megvalósulás 14.556.908.-Ft. December 31-én az éves eredményünk 531.000 Ft volt.

A gyülekezet vagyónához tartozik a Melczer János Alapítvány, melynek számláján, a 2009. esztendő végén 1.112.269.-Ft volt.

Köszönetünket fejezzük ki mindazoknak, akik áldozatkész szeretetükbe hordozták a gyülekezet gazdálkodását.

Nagyné Szeker Éva lelkész

Gyülekezeti hírek

December

Ádventi gyertyagyújtás – konfirmandusok szolgálata

Keresztyén könyvvásár

Ádventi esték sorozat vendéglelkészekkel

Kézműves gyerekdélután

Zenés áhítat

Január

Ökumenikus imahét

Diák istentisztelet

Február

Hittános farsang

II. Melczer alapítványi est

Ökumenikus lelkesztálalkozó

Március

Egyházkerületi vezetőségi konferencia

Országos hittanverseny (9. helyezés)

Koszorúzás a Melczer emléktáblánál

Szeretetvendégség

Kézműves délután

Szupplikáció

Bőjti esték sorozat vendéglelkészekkel

Gyülekezeti kirándulás

Virágvasárnap „mindenki keresztje” felállítása

Április

Nagyheti passiói esték

Püspöklátogatás

Megyei missziói nap

Noormarktu-i testvérgyülekezet látogatása

énekari találkozó

Május

Családi istentisztelet – hittanosok anyák napi szolgálata

Konfirmáció

Gyülekezeti közgyűlés

Pünkösdi gyerek délelőtti (akadályverseny, bográcsozás)

GYÜLEKEZETI TERJESZTÉSBN ÉS HASZNÁLATRA

SZERKESZTI: NAGYNÉ SZEKER ÉVA LEKÉSZ

☒: BUDAPEST, BAKANCSOS UTCA 2. H-1173.

☎: (06-20) 8248021 – NAGYNÉ SZEKER ÉVA ☒ EVA.SZEKER@LUTHERAN.HU

☎: (06-1) 253-5116 – GRENDOF PÉTER ☒ PETER.GRENDOF@GMAIL.COM

Internet változat: <http://rakoskeresztur.lutheran.hu>

Konfirmandusaink - 2010

Arató Máté

Mayer Gergő

Bakas Bendegúz Gergely

„Légy hű mindhalálig.”
Jel 2,10c

Mayer Péter

Kármán Aurél

Vági Dóra

Péterfi Blanka

Kármán Salla Marézi

Vancsics Dóra

Sziklai Krisztián

Kovács Dániel

Wágner Renáta

Tóth Edina

Králik Fruzsina

Zászkaliczky Márta

Túttó Péter

Szolgálataink

2009. november 1. és 2010. április 30. között

KERESZTELÉS

„Örüljétek, hogy nevetek fei van írva a mennyekben.”

Lk. 10,20

BUDAI Botond

LÉRÁNT Benjámin Ábel

ZHANG Henry László

ROZMANN Gergely

TÓTH Barbara

SZABADOS Blanka Brigitta

GYÖR Milán Attila

ESKETÉS

„Minden dolgokat szeretetben történjék.”

1Kor 16.14

KALOTASZEGI Léránd

VÁGENHOFFER Éva,

BAGDÁN János

ANNUS Zsuzsanna

TEMETÉS

„Aki hisz az Isten Fiában, annak örök élete van.”

Jn. 3,36

SIKLÓSI András Zoltán 67,
BÜRGER László 71,
BÓDIS György 68,
FÉBERT Katalin 50,
OTTROK Ernő 56,
PINTÉR Sándorné sz. Fehér Éva 38,

KOVÁCS Jánosné sz. Blahó Katalin 76,

MÖLLER Tiborné sz. Horváth Katalin 84,

SCHUMMER László 75,
KÉKESI Imréné sz. Mutnyánszky Jolán 100

MONORI Mártonné sz. Schleckmann Mária 100

HÁMORI Ferenc 99,
KOVÁCS Tiborné sz. Szabó Julianna 73,

ÁGI Károly Márton 89,

KOCZOR Imre 82,
Ö. DEÁK LAJOSNÉ sz. Bartos Erzsébet 84,

SOLTI JÁNOS 87,
GYÖRI GYULÁNÉ sz. Krett Ilona 62,

ÁLDÁSI JÁNOS 89,
DR. SIMON Gyula 55,

BARNA Imre Béláné sz. MOCHNÁCS Ilona 80,

SZIKLAI Frigyesné sz. Gyurcsánszky Erzsébet 64,

RÁKOS Istvánné sz.

Kovalcsik Erzsébet 85,

KELLER Mihályné sz. Seregi Margit 76,

LAMPEL László 64,

JUHOS József 76,

KIRÁLY László (54)

Köszöntjük a Pütkösd Ünnepére Készülő Gyülekezetet!

HÜSVÉTKOR MEGCSODÁLHATTUNK ISTEN HATALMAS EREJÉT, AKI JÉZUS KRISZTUS FELTÁMASZTÁSÁN KERESZTÜL MEGMUTATTA, HOGY ÉLETNEK ÉS HALÁLNAK HATALMAS URA. ÉLETET IGENLŐ ÉS ÉLETET TEREMTŐ HATALMAS ISTEN.

Pütkösdkor pedig rácsodálkozunk az egyházat teremtő hatalmas Istenre, aki megtartotta népét az évezredek vérzivataros idején is. Kívánjuk a pütkösdői Lélek reménységben, szeretetben, egészségben, békességben megtartó erejét.

TÖBB MINT MÁSFÉL ÉVTIZEDE HIRDETTÜNK MEG ELŐSZÖR TEMPLOMAINKBAN A PÜNKÖSDI ÁLDOZATI VASÁRNAPOT, S KERESTÜK FEL BORÍTÉKKAL GYÜLEKEZETÜNK TAGJAIT, HOGY AZ ÉVI RENDSZERES EGYHÁZFENNTARTÁSON KÍVÜL ADOMÁNYOKAT KÉRJÜNK TEMPLOMAINK RENDBEHOZATALÁHOZ. AKIK FIGYELEMMEL KÍSÉRTÉK MUNKÁKAT, LÁTTÁK, HOGYAN ÚJULTAK MEG TEMPLOMAINK AZ ÉVEK FOLYAMÁN.

A 2010. esztendőben a rákoskeresztúri templom orgonájának felújítására szeretnénk felhasználni az áldozati borítékokban befizetett összeget.

2010-BEN ÁLDOZATI VASÁRNAPOT HIRDETÜNK, ÉS KÉRJÜK AZ EGYHÁZUKAT SZERETŐ TESTVÉREINKET, HOGY JÁRULJANAK HOZZÁ KÖLTSÉGEINKHEZ.

Szeretettel kérjük, hogy 2010. május 23-án, Pütkösd vasárnapján tartandó hálaadó istentiszteletekre hozza el ebben a borítékban adományát, vagy juttassa el azt a lelkeszi hivatalba.

AZ EGYHÁZKÖZSÉGBEN SOKAN VANNAK OLYANOK, AKIK MÁR SOK ÉVE SEMMILYEN MÓDON NEM JÁRULTAK HOZZÁ GYÜLEKEZETÜNK FENNTARTÁSÁHOZ. SZERETETTEL KÉRJÜK AZ ÁLDOZATVÁLLALÁSBAN ELMARADT GYÜLEKEZETI TAGJAINKAT, BORÍTÉKBA HELYEZETT ÖSSZEGGEL FEJEZZÉK KI GYÜLEKEZETÜNKHÖZ VALÓ TARTOZÁSI SZÁNDÉKUKAT.

AZ EGYHÁZKÖZSÉG ELNÖKSÉGE

Jelentkezési lap hittanos táborba

2010. június 27–július 3.

Hittanos táborba hívjuk a gyermekeinket.

Minden nap reggeltől estig különböző programokkal (kirándulás, vetélkedők, sport) várjuk a résztvevőket. A jelentkezési lapot, kérjük, juttassa el a Rákoskeresztúri Evangélikus Egyházközség lelkészi hivatalába, Budapest XVII., Bakancsos utca 2. H-1173, +36-1-2564224, +36-20-8248021 e-mail: eva.szeker@lutheran.hu

NÉV: ÉLETKOR

NÉV: ÉLETKOR

NÉV: ÉLETKOR

LAKCÍM:

TELEFON:

E-MAIL: @

SZÜLŐ/GYÁM:

KEDVES TESTVÉREK!

A mellékelt csekkekkel is segíteni kívánjuk a járulékok, adományok – akár több részletbeli befizetését, így könnyítve meg a testvérek gyülekezeti áldozatvállalását, és a kifizetéseink fedezetének folyamatosabb biztosítását.

Gyors, pontos és megbízható az elektronikus átutalás is. Alapítványi átutalás előtt megkeresheti a Melczer János Alapítvány gazdasági ügyintézőjét, Szalay Zsuzsannát +36-1-2564224, tájékozódhat az adózásnál igénybe vehető kedvezményekről.

Magyarországi Evangélikus Egyház
Technikai szám: 0035

Melczer János Alapítvány
Adószáma: 18010035-1-42

Gyülekezetünk bankszámla száma:
11717009-20004934

A Melczer János Alapítvány
számlaszáma:
11717009-20025421